

Henni Forchhammers grundlovstale

Taler

Henni Forchhammer
Bestyrelsesmedlem i Danske
Kvindes Nationalråd

Dato

5. juni 1940

Sted

–

Omstændigheder

25-års jubilæet for kvinders valgret

Mine damer og herrer

Den sydafrikanske forfatterinde Olive Schreiner skildrer i en drøm en kvinde, som ligger bunden, udstrakt paa jorden, og har ligget saadan i aarhundreder. Ved siden af hende staar en mand, som ved et baand, han ikke selv vedaf, er lænket til kvinden, saa at heller ikke han er i stand til at gaa videre.

Men saa ser vi kvinden begynde at løse sine baand; efter mange forgæves forsøg lykkes det hende at komme op paa knæene. Og i et sidste syn, som hører fremtiden til, ser vi tapre kvinder og tapre mænd gaa frem sammen haand i haand.

Ligesom i drømmen kom heller ikke i virkeligheden kvindernes frigørelse med ét slag. Den kom, ialfald her i landet, som resultat af en lang udvikling, hvori den politiske ligestilling var et led.

Det var et saa vigtigt og betydningsfuldt fremskridt, at det var naturligt, at kvinderne gennem deres repræsentanter i kvindeforeningerne, ønskede at fejre den paa festlig vis.

Det var Danske Kvindes Nationalraad, som paa forslag fremsat i Nationalraadets styrelse af Gyrithe Lemche tog initiativet til kvindernes valgretstog til Amalienborg og Rigsdagen.

Tanken fandt god jordbund i en række kvindeforeninger, og der nedsattes et fællesudvalg til at føre den ud i livet.

Det var en skuffelse, at de socialdemokratiske kvinder ikke vilde med, men til gengæld havde vi mange glæder og opmuntringer bl.a. den, at Diakonisserne sluttede sig til og i flok og følge gik med i toget, dengang noget ganske uhørt.

I det hele fik toget en tilslutning, som overtraf alle forventninger, man regner mindst 12000. Under Thora Daugaards dygtige ledelse, hjulpet af unge marchaller anført af K.S.A. Præstgaard og Søstrene Paul Petersen blev det gennemført smukt og værdigt.

Endogsaa politiet var imponeret over, at det ikke blot lykkedes at føre toget i god orden ind paa Amalienborg plads, men ogsaa at faa samme gode orden i rækkerne igen, da det gik videre ad Bredgade til Rigsdagen.

Paa Togets vegne blev en deputation paa 25 kvinder modtaget baade paa Amalienborg og paa Rigsdagen. Der var veteraner som Mathilde Bajer og Jutta Boysen Møller, der var Astrid Stampe-Feddersen og Elna Munch, repræsentanter henholdsvis for Dansk Kvindesamfund og Landsforbundet for Kvinders Valgret, der var Meta Hansen og Eline Hansen og mange flere. De fleste af dem er nu borte, men jeg glæder mig over at se Estrid Hein endnu lyslevende blandt os i aften.

Som Formand for Danske Kvinders Nationalraad havde jeg den ære at overbringe kvindernes valgrets adresse først til kongen paa Amalienborg og derpaa til daværende konseilspræsident Zahle i overværelse af den samlede regering og Rigsdag. Det var et højtideligt øjeblik, da vi 25 kvinder traadte ind i Rigsdag og alle rejste sig for at ta imod os. Vi følte os virkelig velkomne, og dette indtryk bekræftedes, ved Zahles svar paa adressen. Af dette vil jeg særlig fremhæve en udtalelse: "Det er min tro, at kvinderne vil elske freden". Denne tro og dette haab deler jeg af fuldt hjerte, men jeg vil gerne udvide ønsket til ogsaa at omfatte mændene.

Det er et forældet mandsideal, som nu raser over Verden; paa intet andet omraade er det saa nødvendigt, at kvindernes indflydelse faar lov at gøre sig gældende.

Naar mænd og kvinder verden over ufortrødent og side om side arbejder for fred og ret, tør man haabe, at den fred, som en gang maa komme blir saadan, at

vore børn kan være tjent med den.

Tags

Grundlovstale, Kvindebevægelsen

Relateret

Suzanne Brøggers tale ved Danske Kvinders Nationalråds 75-årsjubilæum
6. juni 1974

Henni Forchhammers tale i anledningen af kvinders valgret
5. juni 1915

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/henni-forchhammers-grundlovstale-i-anledningen-af-25-aaret-for-kvindes-valgret-1940>